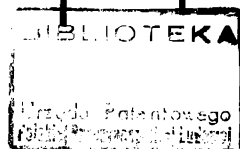

URZĄD PATENTOWY

B42f 17/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20428.

Kl. 11 e, 28/02.

Hermann Rossenbeck
(Stuttgart, Niemcy).

Kartoteka rozsuwana.

Zgłoszono 9 sierpnia 1933 r.
Udzielono 24 sierpnia 1934 r.

Przedmiot niniejszego wynalazku stanowi kartoteka, która w położeniu złożonym stanowi zwykłą kartotekę pionową, a w położeniu użytkowym staje się kartoteką schodkową o widocznych tytułach kart. W porównaniu ze znanymi kartotekami rozsuwanymi kartoteka według wynalazku obok innych zalet odznacza się zwłaszcza prostotą urządzenia i taniością, ponieważ nie zawiera ona drogich teczek lub innych trzymadeł, służących do uwidoczniania i przytrzymywania kart, jak również metalowych osłon i pudeł do przechowywania kart.

Zaletę kartoteki według wynalazku stanowi ta jej cecha, że w okresie nieużytkowania daje się zamknąć w zwykłym, nie-

wiele miejsca zajmującym pudle, i zabezpieczyć od ognia, a w razie użycia każdej chwili bez trudu daje się zamienić w kartotekę schodkową o uwidocznionych tytułach kart. Kartoteka według wynalazku ma duże znaczenie np. dla księgowości maszynowej oraz dla ewidencji zakupów, zapasów magazynowych i t. d., ponieważ wobec uwidocznienia tytułów wskutek rozsunienia kart umożliwia szybkie i łatwe wyjmowanie kart i użytkowanie ich w dowolnym miejscu, a następnie równie szybkie włączanie ich do zbioru. Niewłaściwe umieszczenie karty ujawnia się natychmiast, ponieważ w takim przypadku zaznacza się brak jej po stronie przedniej lub tylnej, albo karta wystaje po-

nad inne lub wreszcie wytwarza się widoczna luka w równomiernym, łuskowym układzie.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania kartoteki według wynalazku, przyczem fig. 1 uwidocznia zbiór (blok) kart, fig. 2 — urządzenie do podtrzymania kartoteki w widoku z przodu, fig. 3 — przynależny do fig. 2 widok boczny, a fig. 4 — grupę kart o wspólnym pasku tytułowym, podzielonym na występy schodkowe.

Poszczególne karty *a* zbioru (fig. 1) zaopatrzone są po obydwóch bokach w występy *b*, *c* o różnych wysokościach, tak, iż po zsunięciu zbioru kart wytwarza się po obydwóch bokach zbioru brzeg schodkowany równomiernie wgłąb na podobieństwo łusek. Występy *b*, *c* mogą, jak w danym przykładzie, stanowić całość z kartą, a w takim razie górna część karty jest nieco szersza, niż dolna, albo też mogą być zrobione z innego materiału i dołączone do kart. Występy mogą tworzyć dowolne kąty z bocznymi krawędziami kart, przyczem korzystne jest stosowanie kątów rozwartych o wierzchołku zaokrąglonym w celu niezadzierania się kart.

Kartotekę, zsunietą według fig. 1, przechowuje się w zwyczajnym pudle.

Urządzenie do podtrzymywania kartoteki w czasie użytkowania stanowi nieco nachylona deska lub rama *d*, której przednia zupełnie gładka powierzchnia posiada jedną lub kilka par kołków *e*, *f*; kołki te osadzone są w odstępach, odpowiadających szerokości kart, i służą do podtrzymywania kartoteki (fig. 2). Pomiędzy kołkami *e*, *f* każdej pary wycięty jest w desce (ramie) *d* podłużny wykrój *g*, który ułatwia zakładanie i zdejmowanie kartoteki. Urządzenie do podtrzymania kartoteki ustawia się (fig. 3) przy pomocy pochyłej podpory tylnej *h*; można je również zawiesić na ścianie, przyczem ze względu na konieczne pochylenie kart należy odchylić nieco od ściany dolną krawędź ramy.

Kartotekę przechowuje się w stanie złożonym, uwidocznionym na fig. 1, w zwykłym pudle. Rozpoczynając pracę, wyjmuje się zbiór (blok) kart z pudła i opiera jego występy *b*, *c* w sposób, uwidoczniony na fig. 2 z prawej strony, na kołkach *e*, *f* urządzenia podtrzymującego, a następnie zwalnia się karty, wobec czego karty pod działaniem siły ciężkości samoczynnie rozsuwają się i odsłaniają nagłówki, ponieważ poszczególne karty ześlizgują się wdół tak daleko, aż ich występy oprą się na kołkach *e*, *f* (lewa strona fig. 2). Zbiór kart rozsuniętych można równie szybko złożyć, a mianowicie trzeba tylko ująć ręką od spodu rozsunietą kartotekę w obrębie wykrojów *g* urządzenia podtrzymującego i zsunąć ją ku górze tak, aby wysokość całego zbioru zrównała się z wysokością każdej poszczególnej karty (prawa strona fig. 2), poczem już kartoteka daje się bez trudu zdjąć i umieścić w pudle.

Jeżeli zrezygnuje się z widoczności całej długości paska tytułowego kart, a zastępuje się dla tytułów występy schodkowe (fig. 4), odsłaniające umieszczone kolejno i oznaczone cyframi 1 — 5 pola nagłówków poszczególnych kart pewnej grupy, zaopatrzonych w boczne występy jednakowej wysokości, to można wielokrotnie zwiększyć liczbę kart w kartotece. Jeżeli, jak w przykładzie według fig. 1 — 3, ma się do rozporządzenia 20 pasków tytułowych, a do osiągnięcia pożądanego oznaczenia kart wystarcza piąta część długości paska, to dzięki przedstawionemu na fig. 4 podziałowi paska tytułowego na pięć schodkowych występów, przynależnych do pięciu kolejnych kart, uzyskuje się możliwość segregowania $5 \times 20 = 100$ kart.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kartoteka rozsuwana, znamieną tem, że poszczególne karty lub grupy kart kartoteki pionowej zaopatrzone są po oby-

dwóch bokach w występy o kolejno wzrastającej wysokości, wskutek czego po zawieszeniu kartoteki np. na kołkach poszczególne karty pod wpływem siły ciężkości zsuwają się w dół, tworząc kartotekę schodkową.

2. Kartoteka według zastrz. 1, znamienna tem, że posiada podpórkę, stanowiącą pochyloną nieco względem płaszczyzny pionowej deskę lub ramę, która posiada jedną lub kilka par strzemion lub kołków, służących do podtrzymywania od spodu występów kart, oraz podłużne wykroje, umieszczone między przynależnymi do siebie na-

rzędami podtrzymującymi każdej pary, co pozwala na wygodne zakładanie i zdejmowanie kartoteki.

3. Kartoteka rozsuwana według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że każda grupa kart zawiera karty, mające występy jednakowej wysokości, przyczem pasek tytułowy podzielony jest, w celu odsłonięcia nagłówka każdej poszczególniej karty, na schodkowe występy (1 — 5).

H e r m a n n R o s s e n b e c k.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

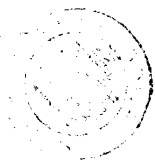

Fig.1.

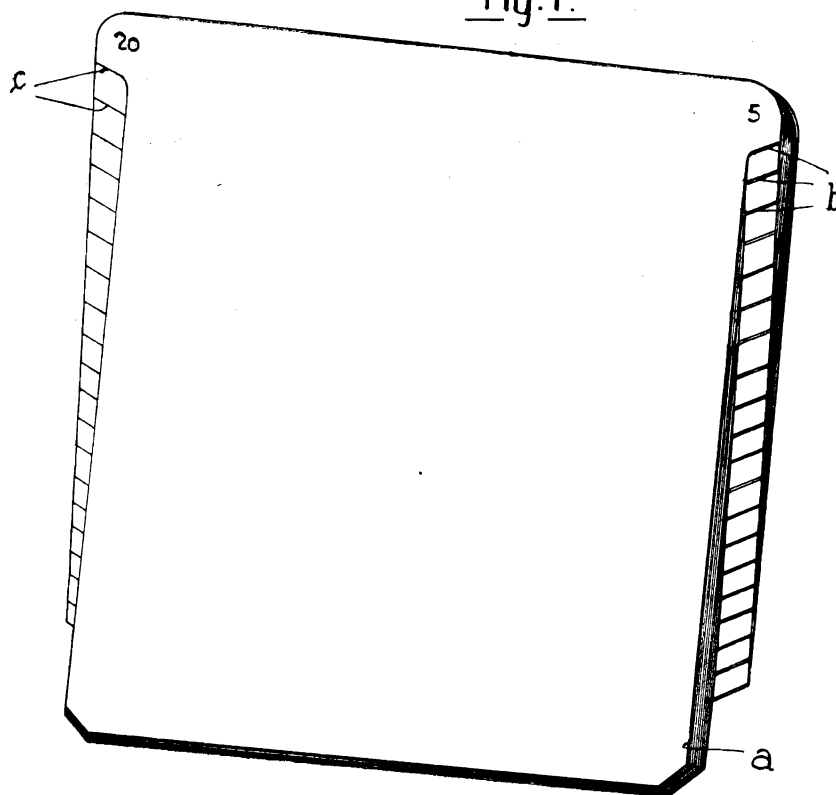

Fig.2.

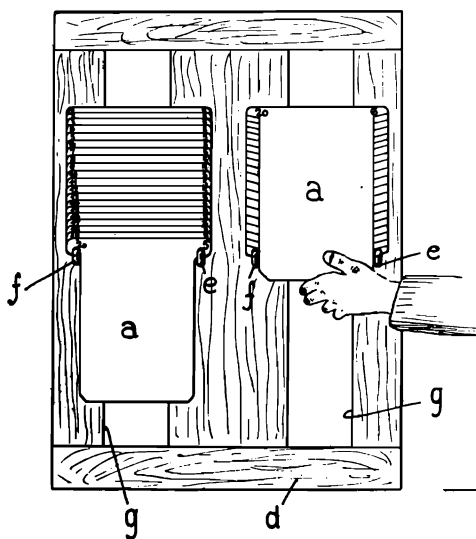

Fig.3.

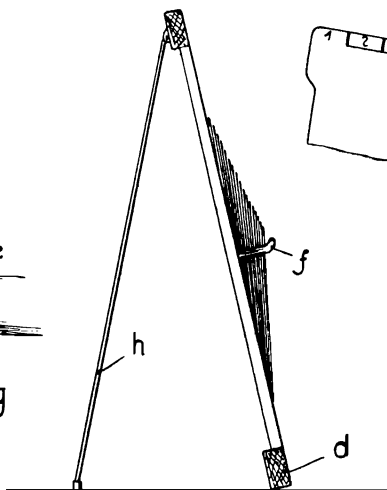

Fig.4.

